

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پروفیسور مایکل چوسدوفسکی
برگردان از: ندارضائی
فرستنده: عثمان حیدری
۲۳ می ۲۰۱۹

پروفیسور مایکل چوسدوفسکی

بیست سال پیش: جنگ ناتو علیه یوگسلاوی: جنایتکار جنگی کیست؟

۴

مزدوران تحت الحمایه پنتاگون در کوزوو

KLA همچنین با آموزش درازمدت از سوی Military and Professional Resources International یک شرکت دلال که افسران سابق ارتش امریکا آن را اداره می کنند و با توافق نیمه رسمی پنتاگون کار می کند، نقش مهمی را در شکلگیری نیروی مسلح کروواسی (در جریان جنگ بوسنی) بازی کرد. ۶۴ به رغم نقش جنرال اگیم سکو در «پاکسازی قومی» از طرف KLA در حال حاضر با همکاری MPRI با دلالتان پنتاگون همکاری می کند.

KLA «دولت پسا مناقشه» را تشکیل داد

دولت خودخوانده موقت KLA در کوزوو اعلام موجودیت کرده است. رهبر آن هاشم تاجی به مقام نخست وزیری رسیده است KLA از مدت ها پیش به تشکیل «دولت پسامناقشه» متعهد شده بود.

ناتو در حالی که آشکارا «جنبش آزادیخواهی» را با ارتباطاتی با تجارت مواد مخدر تقویت می کند درصدد است لیگ دموکراتیک غیرنظامی کوزوو و ابراهیم روگوا، رهبر آن را که خواستار پایان دادن به بمباران ها بودند، دور بزند. KLA به روگوا برجسب خائن زده است. طبق گزارش تلویزیونی دولتی البانی، KLA روگوا را به جرم این که «عامل رژیم بلگراد» است به مرگ محکوم کرده است. ۶۵

در ماه اپریل، فهمی آگانی، یکی از نزدیکترین همکاران روگوا در لیگ دموکراتیک کشته شد. جیمی شیا، سخنگوی ناتو، صرب ها را برای قتل آگانی سرزنش کرد. بر اساس گزارش اسکویی، مکدونیا داناس با نقل قولی از منابع

قابل اطمینان در البانی اشاره می کند که: «آگانی کشته شد ... به دستور تیرانا جایی که تاجی با اعضای دولت غیرقانونی اش در آن مستقر است.» ۶۶

براساس گزارشی از مؤسسه Foreign Policy

« KLA هیچ شرمی از کشتن همکار روگوا ندارد. اخیراً، اگرچه دیدار اخیر روگوا با میلوشوویچ تحت فشار انجام شده اما KLA روگوا را «خائن» نامیده است و گامی دیگر در جهت از بین بردن هر نوع رقابت سیاسی در کوزوو برداشته است. ۶۷

رژیم نظامی KLA جای دولت موقت منتخب (البانیایی تبارها) به ریاست ابراهیم روگوا را گرفته است. در بیانیه ای که در ماه اپریل منتشر شد، KLA انتخابات پارلمانی را که لیگ دموکرات ها در ماه مارچ ۱۹۹۸ برگزار کرد، نامعتبر خواند.

دولت خود خوانده کوزوو که از KLA و جنبش اتحادیه دموکرات (LBD) تشکیل شده ائتلافی از پنج حزب مخالف حزب دموکراتیک روگوا (LDK) است. علاوه بر موقعیت نخست وزیر، KLA وزارتخانه های امور مالی، نظم عمومی و دفاع را کنترل می کند. به گفته جیمز فولی سخنگوی وزارت امور خارجه ایالات متحده:

«ما می خواهیم رابطه خوبی با آن ها [KLA] برقرار کنیم زیرا آن ها خود را رفته رفته به یک سازمان سیاسی تبدیل می کنند...» «ما معتقدیم که توصیه ها و کمک های زیادی داریم که می توانیم ارائه دهیم اگر آنها دقیقاً از همان نوع بازیگران سیاسی باشند که ما می خواهیم ببینیم.» ۶۸

با تمایل به ایجاد یک «دولت مافیایی» که پیوندهایی با تجارت مواد مخدر دارد، KLA آمادگی لازم را داشت تا نقش مهمی در شکل گیری دولت «پسامناقشه» ایفاء کند. موضع وزارت امور خارجه ایالات متحده این است که «KLA اجازه نخواهد داشت به عنوان یک نیروی نظامی به حیات خود ادامه دهد، اما فرصتی برای ادامه تلاش برای حکومت خودمختار خود در «زمینه های مختلف» خواهد داشت که به معنای ایجاد یک نارکودموکراسی «واقعی» (دموکراسی مواد مخدر) تحت حفاظت ناتو است: «اگر بتوانیم به آنها کمک کنیم و آن ها از ما در این گذار کمک بخواهند فکر می کنم این چیزی نیست که کسی مسأله ای با آن داشته باشد.» ۶۹

با این حال، در تحولات اخیر، ائتلاف، از طریق میانجیگری مادلین آلبرایت، وزیر امور خارجه ایالات متحده، از طریق آشتی میان تاجی، روگوا و دیگر رهبران البانیایی تبار «اساساً به دنبال تقویت موضع خود (نیروی ائتلاف) در این منطقه است.» ۷۰

تحلیل اصلاحات «بازار آزاد»

تحلیلگران وال استریت تصریح می کنند که «جنگ برای کسب و کار مفید است» به خصوص در دوره «رکود اقتصادی». کنگره ایالات متحده تخصیص بودجه بیشتر برای تأمین مالی جنگ در یوگسلاوی را تصویب کرده است که به قراردادهای میلیارد دلاری برای صنعت دفاع امریکا منجر خواهد شد. در عوض، جنگ، صنایع نظامی-صنعتی و بخش های فن آوری مرتبط آن را در ایالات متحده و اروپای غربی تقویت خواهد کرد. جنگ زمینی همراه با اشغال نظامی طولانی مدت (مانند بوسنی) هزینه های نظامی را افزایش می دهد. در عوض، حمایت مالی و حمایت مخفی از «مبارزان آزادی» (که از بالکان به آسیای مرکزی و خاورمیانه گسترش یافته اند) به تقویت قاچاق سودآور سلاح های کوچک برای گسترش بازار گروه های شورشی ملی گرا کمک خواهد کرد.

«بازسازی اقتصادی»

دستور کار «پسا مناقشه» تحت برنامه پیشنهادی اقدام صلح G8 بر ایجاد یک منطقه اشغالی در کوزوو تحت حاکمیت غرب دلالت دارد. (به طور کلی بر اساس همان مدل قرارداد دیتون ۱۹۹۵ در بوسنی و هرزگوین) «اصلاحات بازار آزاد» در کوزوو تحت نظارت مؤسسات برتون وودز قرار دارد. ماده ۱ (فصل ۴a) توافقنامه رامبوئیة این را تصریح می کند: «اقتصاد کوزوو باید مطابق با اصول بازار آزاد عمل کند.»

دولت غیرنظامی [در کوزوو] و بازسازی را نهادهای غیرنظامی از جمله اتحادیه اروپا و سازمان امنیت و همکاری اروپا، با کمک بانک جهانی و صندوق بین المللی پول برای بازسازی زیرساخت های آسیب دیده از جنگ و اسکان پناهنجیان برعهده خواهند داشت. ۷۱

مؤسسات برتون وودز در همکاری نزدیک با ناتو، از پیش پیامدهای مداخله نظامی را که منجر به اشغال نظامی کوزوو شود بررسی کرده اند، تقریباً یک سال پیش از آغاز جنگ، بانک جهانی «شبه سازی» را انجام داد که «امکان یک سناریوی اضطراری ناشی از وقوع درگیری در کوزوو را پیش بینی کرده بود.» ۷۲ «شبه سازی» در واشنگتن انجام شد در واقع به «وام های اضطراری بازسازی» برای مقدونیه و البانی ترجمه شد و بیش از این ها در راه است... از زمان اعمال تحریم ها، یوگسلاوی دیگر عضو برتون وودز نیست و واجد شرایط دریافت وام از صندوق بین المللی پول نیست تا زمانی که تحریم ها لغو شود.

«طرح مارشال» پیشنهادی برای بالکان یک توهم است. به یاد آوریم که هزینه های بازسازی بوسنی ۵۰ میلیارد دالر بود. وام دهندگان غربی در ابتداء وام های بازسازی ۳ میلیارد دالری را متعهد شدند، اما در دسمبر سال ۱۹۹۵ تنها ۵۱۸ میلیون دالر کم ارزش به آنها داده شد که بخشی از آن (تحت شرایط موافقتنامه های صلح دیتون) برای تأمین مالی هزینه های غیرنظامی محلی نیروی اجرائی (IFOR) و نیز بازپرداخت عقب افتادگی بدهی طلبکاران بین المللی پرداخت شد. ۷۳

سرانجام «بازسازی» یوگسلاوی که در قالب اصلاحات «بازار آزاد» که از طریق بدهی های بین المللی تأمین می شود، فرموله شده است، عمدتاً برای ایجاد یک پناهگاه امن برای سرمایه گذاران خارجی است تا بازسازی زیرساخت های اقتصادی و اجتماعی کشور. «داروی اقتصاد» مرگبار صندوق بین المللی پول تحمیل خواهد شد، اقتصاد ملی تخریب خواهد شد، بانک های اروپائی و امریکائی مؤسسات مالی را در اختیار می گیرند، شرکت های صنعتی محلی که کاملاً نابود نشده اند ورشکسته می شوند. سودآورترین دارائی های دولتی تحت برنامه خصوصی سازی بانک جهانی به سرمایه داران خارجی منتقل خواهد شد. در عوض «داروی قوی اقتصادی» که طلبکاران خارجی آن را تحمیل می کنند، به افزایش بیشتر اقتصاد جنائی (که پیشتر در البانی و مقدونیه تجربه شده است) کمک می کند که بر فقر و هرج و مرج اقتصادی دامن می زند.

«ائتلاف با بقیه جامعه بین المللی برای کمک به بازسازی کوزوو پس از پایان بحران کار خواهند کرد: صندوق بین المللی پول و گروه هفت کشور صنعتی، از جمله کسانی هستند که آماده ارائه کمک مالی به کشورهای منطقه هستند. ما می خواهیم هماهنگی مناسب کمک ها را تضمین کنیم و به کشورها کمک کنیم تا به تأثیرات بحران پاسخ دهند. این باید با اصلاحات ساختاری لازم در کشورهای آسیب دیده همراه باشد - با کمک مالی از سوی جامعه جهانی.» ۷۴

در عوض، به اصطلاح «بازسازی» بالکان با سرمایه خارجی به معنای قراردادهای چند میلیاردی برای شرکت های چند ملیتی است برای بازسازی جاده ها، فرودگاه ها و پل ها (هنگامی که تحریم لغو می شود) که در نهایت ضروری است تا «حرکت آزاد» سرمایه و کالاها را تسهیل کند.

طرح پیشنهادی «مارشال» که توسط بانک جهانی و بانک توسعه اروپا (EBRD) و همچنین بستانکاران خصوصی تأمین می شود، به طور عمده به شرکت های نفتی، معادن و ساختمانی غربی کمک خواهد کرد و در عین حال، بدهی های خارجی منطقه را به هزاره سوم می کشاند و کشورهای بالکان برای بازپرداخت این بدهی با پولشویی پول کثیف در سیستم بانکی داخلی خود دست می زنند که تحت نظارت مؤسسات مالی غرب مقررات زدائی خواهد شد. دالره های حاصل از تجارت مواد مخدر چند میلیارد دلاری بالکان، از طریق سیستم بانکی باز یافت می شود و برای بازپرداخت بدهی خارجی و «تأمین مالی» هزینه های «بازسازی» هدایت می شود.

الگوی کوزوو در این مورد مشابه با مقدونیه و البانی است. از اوایل دهه ۱۹۹۰، اصلاحات صندوق بین المللی پول، مردم البانی را به فقر کشانده و اقتصاد ملی را به ورطه ورشکستگی کشانده است. درمان اقتصادی مرگبار صندوق بین المللی پول، کشورها را به سرزمین های باز تبدیل می کند. در البانی و مقدونیه رشد تجارت غیرقانونی و جرایم مالی نهادهای دولتی افزایش پیدا کرده است.

علاوه بر این، حتی قبل از موج پناهجویان، نیروهای ناتو از پیش در مقدونیه و البانی امکانات شهری (از جمله هتل ها، مدارس، سربازخانه ها و حتی بیمارستان ها) را بدون پرداخت خسارت استفاده از خدمات بومی به دولت های محلی اشغال کرده بودند. ۷۵

طنز تلخ و بی رحمانه ماجرا اینجاست، بخش قابل توجهی از این هزینه ها و همچنین هزینه های مربوط به بحران پناهندگان، اکنون نه توسط ائتلاف که توسط دولت های ملی آن ها تأمین می شود: «بحران ساختار رسمی حکومت البانی را فلج کرده است و خزانه کشور را تلاش های ابتدائی برای کمک به پناهندگان خالی کرده است.» ۷۶

چه کسی هزینه جنگ را پرداخت خواهد کرد؟

تخریب گسترده یوگسلاوی، نیازمند ائتلافی برای «بازپرداخت غرامت جنگ» بلغراد است. با این وجود، با پیروی از الگویی که در هر دو کشور ویتنام و عراق (جنگ خلیج فارس) عملی شد، ائتلاف بدون شک بلغراد را مجبور به پرداخت هزینه های عملیات نیروی ائتلاف (از جمله راکت های کروز و خمپاره های رادیواکتیو) به عنوان شرط «عادی سازی روابط» و لغو تحریم اقتصادی خواهد کرد.

در این مورد به یاد می آوریم در حالی که ویتنام هرگز غرامت جنگ را دریافت نکرد، هانوی مجبور شد به عنوان پیش شرط «عادی سازی» روابط اقتصادی و لغو تحریم های ایالات متحده در سال ۱۹۹۴، «بدهی های بد» رژیم ساقط شده سایگون را به رسمیت شناسد که عمدتاً برای تأمین هزینه جنگ نظامی امریکا مورد استفاده قرار گرفت. با به رسمیت شناختن مشروعیت این بدهی ها (در توافقنامه پنهان پاریس سال ۱۹۹۳) ویتنام قبول کرد «خسارات جنگی» را به دشمن سابق خود را بپردازد. ۷۷

به همین ترتیب، بغداد نیز «هزینه های جنگ خلیج فارس را پرداخت کرد» بدهی های انباشته شده عراق از جمله ادعاهای شاکیان خصوصی علیه عراق توسط واحد ویژه شورای امنیت ملل متحد به دقت ثبت شده است. به رسمیت شناختن این بدهی در آینده ای نزدیک، شرایطی برای لغو تحریم ها علیه عراق خواهد بود.

-
65. "US Is Trying to Reconcile Ethnic-Albanian Separatists", Belgrade, Tanjug Press Dispatch, 30 May 1999.
66. Quoted in Tanjug Press Dispatch, 14 May 1999.
67. See Michael Radu, "Don't Arm the KLA", CNS Commentary from the Foreign Policy Research Institute, 7 April, 1999).
68. New York Times, 2 February 1999.
69. Ibid.
70. Tanjug Press Dispatch, 30 May 1999.
71. See World Bank Development News, Washington, 27 April 1999.
72. Ibid.
73. See Michel Chossudovsky, Dismantling Yugoslavia, Colonising Bosnia, Covert Action Quarterly, No. 56. Spring 1996.
74. Statement by Javier Solano, Secretary General of NATO, published in The National Post, Toronto May 1999).
75. See Jan Oberg, Press Info, no. 59, Insecuring Macedonia, Transnational Foundation TFF, March 18, 1999.
76. Jane Intelligence Review, June 1999.
77. See Michel Chossudovsky, The Globalisation of Poverty, Impacts of IMF and World Banks Reforms, Third World Network Penang and Zed Books, 1997, chapter 8.
- The original source of this article is Global Research
Copyright © [Prof Michel Chossudovsky](#), Global Research, 2019
-

منبع:

https://www.globalresearch.ca/nato-s-war-of-aggression-in-yugoslavia-who-are-the-war-criminals/2144?utm_campaign=magnet&utm_source=article_page&utm_medium=related_articles